

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

În componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cabinetul Avocatului „Cibric Ruslan”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chişinău, intervenient accesoriu Cabinetul avocatului „Cibric Ruslan” privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 14 august 2015, Oficiului Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chişinău intervenient accesoriu Cabinetul avocatului „Cibric Ruslan”, solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chişinău nr. 3/45-62 din 19.05.2015 „Cu privire la darea în locaţiune a unor încăperi din str. Gheorghe Coşbuc nr. 1 lit. A (soclu) Cabinetului avocatului „Cibric Ruslan”.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că, Consiliul municipal Chişinău prin decizia nr.3/45-62 din 19 mai 2015 a transmis în locaţiune, pe un termen de trei ani, Cabinetului avocatului „Cibric Ruslan” încăperile cu altă destinaţie decât cea locativă, cu suprafaţa de 41,8 m.p., din str. George Coşbuc, 1 lit. A (soclu) pentru amplasarea unui cabinet de avocatură.

Concretizează reclamantul că în conformitate cu art.64 al Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administraţia publică locală, a efectuat un control sub aspectul legalităţii deciziei şi a constatat că actul contestat a fost adoptat cu încălcarea prevederilor legislaţiei în vigoare.

Prin notificarea nr.1304/OT4-1267 din 24 iunie 2015 a solicitat anularea deciziei, însă în termenul stabilit nu a primit nici un răspuns.

Menţionează reclamantul că, la adoptarea deciziei nominalizate, Consiliul municipal Chişinău a ignorat prevederile art.77 alin.(2), (3), (5) al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administraţia publică locală care stipulează, că bunurile domeniului privat al unităţii administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locaţiune, în condiţiile legii, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locaţiune a bunurilor proprietate a unităţii administrativ teritoriale se face prin licitaţie publică, organizată în condiţiile legii, cu excepţia cazurilor stabilite expres prin lege.

Concretizează reclamantul că, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Notează reclamantul că conform pct.23 al Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.483 din 29 martie 2008, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor utilizate în locațiune prin negocieri directe, doar atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate și nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni. Astfel, Consiliul municipal Chișinău urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperilor menționate în decizia contestată.

Susține reprezentantul că la adoptarea actului administrativ nu s-a ținut cont de prevederile art.9 alin.(2) din Legea nr.317 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Totodată, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul în scopul asigurării acțiunii, a solicitat suspendarea executării deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-62 din 19.05.2015.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 august 2015 cererea reprezentantului Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat privind asigurarea acțiunii, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 martie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și s-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-62 din 19 mai 2015 cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Gheorghe Coșbuc nr. 1, lit. A (soclu) Cabinetului avocatului Cibric Ruslan, ca fiind emisă cu încălcarea prevederilor legii.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, reprezentantul Consiliului municipiului Chișinău la 07 aprilie 2016 a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de reprezentantul Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat să fie respinsă integral.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, reprezentantul Cabinetului Avocatului „Cibric Ruslan”, avocat Cibric Ruslan, la 20 aprilie 2016 a declarat apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat să fie respinsă.

În motivarea cererilor de apel, apelanții au indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat

normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 s-au respins apelurile declarate de către reprezentantul Consiliului municipal Chișinău Bogdan Valerii și de către reprezentantul Cabinetului Avocatului „Cibric Ruslan”, avocatul Cibric Ruslan și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 martie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Cabinetul Avocatului „Cibric Ruslan” a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat să fie respinsă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 21.09.2016 a fost expediată recurentului la 21.10.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 18.11.2016. în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei

recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Cibric Ruslan” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cabinetul Avocatului „Cibric Ruslan” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Cibric Ruslan” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea